

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Η. Μ. RALEIGH

Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΓΚΡΗΜΠ

ΚΑΠΟΙΟ κακό προαίτημα έσπρωξε τη Λαίδη Γκρήμπ να φύγει από την Κιωνή 'Ακτι, δυό μέρες πιο γρήγορα απ' ό,τι λογιάζε και να επιστρέψει στην 'Αγγλία. Έκει, πήρε το τραίνο για το Μιλτσοότερ, χωριό, να τηλεγραφήσει προηγουμένως στο σπίτι της, ότι έπαιζε. "Η-θέλε να φάσθαι ξαγνικά. Όχι πώς είχε ύπο-

νοιας για την πίστι του σιζύγου της. Κάθε άλλο. "Έξερε όμως ότι ο Λόρδος Γκρήμπ είχε συχνά κάτι παράδοξες έμπνεύσεις, τις οποίες πραγματοποιούσε άμεσως. Κάποτε π. χ. ώργάνωσε μια κινηματική έδραση εναντίον τών... προβάτων, που έβουκαν ήμερα κατά λειβάδια του πάρκου και άματωμένους σάν να έπαιζαν με κινήση θηρία στην ζούργια, ξεκίνησε με τους επίσης ώλιωμένους ύπηρατες του. "Άλλοτε πάλι διοργάνωσε άκροβατικούς άγώνες μεταξύ τών ύπηρατων του ή έγραφε άπληκτικά, άνόνημα γράμματα στον πάστορα της περιφέρειας.

Ανά συνλογίαν ή Λαίδη Γκρήμπ καθός κένταξ ένα αυγόρο στο διαμέρισμα τών κωστών του τρώνου, ήταν ξαγνικά, τα παράξενα φρονήματα του μοναχικού συνταξιδιώτη της, την έβλεπαν να γουλιόσει τα μάτια της με φόρα. "Ο άγνωστος, ένας ξερμαγανός, ψηλός και άχημος άνθρωπος, άρχισε να πετά από το παράθυρο του βαγονιού, πρώτα το καπέλο του, το πανωφόρι του, τη γροβάτα του και το κολιάρη του, έπειτα το σακάκι του και τα παπούσια του. "Η Λαίδη Γκρήμπ έτρεμε μήπως πετάξει και το πανταλόνι του και το κομμάσιο του. "Ετοιμαζόταν μάλιστα, να του κινή την παρατήρησι, ότι άταγο-ρ ύετα να πετά κανείς άνευσιμενα από το παράθυρο, όταν ο άγνωστος την πρόλαβε και έλε: —

"Ίσως να μην άντιληφθήκατε, κυρία μου, ότι το τραίνο αυτό εινε πολύ φοροσιμίο; "Η Λαίδη Γκρήμπ τών σιδηροδρόμων εινε άσυγγάρητη για την άμαρτια της άπέναντι τών κινήτων που διατρέχουν ο ταξιδιώτες. "Εν αυτό κι έγω λαμβάνω τα μέτρα μου για να έλαρφήσω το τραίνο όσο μπορεί από κάθε περιττό κτο δυστήχημα. Νομίζω μάλιστα ότι ο πατριωτισμός μας έπιδάλλει να θυσασθή ο ένας από τούς δυό μας και να πέση από το παράθυρο. Σεις μου φρονέστε πιο βαρεια από μένα, έτοιμώνας έπεις πρώτοι να θυσασθήτε. "Εμπρός, κυρία μου... Πη-δύξτε έξω!

Έργυχώς που ή Λαίδη Γκρήμπ ήταν ψυχροαιμη γυναίκα και δεν σάσιος. Έλε να κινή με τρελλό και σάως τρελλός δεν πρόκει να έκναυτώται κανείς. "Εν αυτό, με ήρησιο ήρος, έλε: —

Κόρτε, ήμια σήμερονος με τη γνώμη σας, άλλα δεν νομίζετε φρόνημα να γουατισουμε πρώτα και να έκαλωσούμε την βοήθεια όλων τών άγων για να μη σιμεί το άναπαρέκτο δυστήχημα.

— Κυρία μου, έλε ο άγνωστος μετά μωρη σάκη, ελθθ ή είνεργέτις της άνδρασιότητος. "Ας προσενηθούμε λοιπόν.

Μ' ειλάθει, ο άγνωστος γονάτισε και ή Λαίδη Γκρήμπ τόν μιμήθηκε, και ή έξωφρενική προσευχή άρχισε. Είνεργώς, το τραίνο πλησιάζε στο σταθμό του Μιλτσοότερ και έτσι, άπου έκαλωσθηκε το όνοματια όλων τών γνωστών άγίων, ή Λαίδη Γκρήμπ άρχισε να προσβήθει και μωρικός φροντιστικούς, ός τη στιγμή που το τραίνο σταμάτησε.

— Κυρία μου, έλε τότε ο συνταξιδιώτης της, ή πατρις σας άφείλει άδωνια είνεγνωσιμη. Κι' έγω προσοπαζός δεν θα έσχάσω, ότι με σώσατε από ένα φοβερό δυστήχημα...

Φυσικά, ή Λαίδη Γκρήμπ δεν σταθήκε ν' άκούθη περισσότερο. "Έστεισε να κατέβη από το βαγόνιο, πήρε ένα ταξί και γρήγορα έφυγε για να πάη στον πάρο της. Νέα έκαλωσθηκε την περιμενε εκεί.

— "Ο Σέρ Τσαόλς, έλε ο Κούιτς, δοκιμάζει το άλεξίπτωτο του τόρα και... —

— Δοκιμάζει, τι; — συνέζε ή Λαίδη Γκρήμπ κατάληκτη. — Το άλεξίπτωτο, μιλώδη. "Ίσως δεν μάθατε ότι άφίλο το πρωί στις δέκα, ο Σέρ Τσαόλς σποπέει να πετάξει με άερόστατο. —

— "Ω, Θεέ μου, μα δεν έχω ιδέα, Κούιτς, πώς μου τι συμβάινει. —

— Από τότε που άφγατε, Μιλώδη, ο Σέρ Τσαόλς καταπάστηκε με την άεροπαρία. Θανιάζει μάλιστα την τζήρη του καθηγητού Πικάω και άνευριεται να κινή κι' αυτός μια δοκιμή. Μι διάφορες άγγέλεις που έβουε στις έφημερίδες, ήρθε σ' συνενώνη με κάποιον κήρο, άλλοτε άεροπόρο, και άφάσαν μαζί ένα άερόστατο. Δίν εινε έντελώς σάν την στρατόςφαιρα του καθηγητού Πικάω, άλλα δεν πρόζει, φαιίνεται. "Ο συνεργάτης τού σιζύγου σας περαινεται σήμερα από στιγμή σε στιγμή και άφίλο θα γίνη ή μεγάλη δοκιμή...

— Μα πρώτα να τούς έμπόσωμε, Κούιτς; Θα σκοτωθούν. Πού είστε; —

— Στο άερόστατο, Μιλώδη, στην άλλη άκρη του πάρκου. "Άλλά μη φρονίστε, δεν υπάχει φόβος! "Εγώ συμβόλεψα τόν άνευτικό ν' αγοράσει ένα άλεξίπτωτο και σήμερα μιλώ το λάβαμε.

"Η Λαίδη Γκρήμπς έστεισε να συναντήση τόν άνδρα της, ο οποίος δεν φάνηκε πολύ είνερωσθημένος από την παρούσα της γυναικα του. —

— Τι άνοηστές εινε αυτές πάλι, Τσαόλς; τού έλε. Δεν θ' άνεβήσ στο άερόστατο...

— Άγαπητή μου, δικάωμε ο Λόρδος άποφασιστικά, όλα εινε κανονικώνα. Άφίλο το πρωί θα γίνη ή μεγάλη δοκιμή. "Ο συνεργάτης μου δ' Τίτλιμερ έρχεται άτόρη. Θα δείτανη και θα κομψηθ έδω.

— Πού καλά, Τσαόλς, κίνε ότι θέλεις! "Αν όμως σάσιος κανένα πού ή χέρι ή άν σκοτσης, εϊο μόνος σου θα πεας! "Εγώ είμαι κουρασμένη από το ταξίδι μου και δεν έχω διάθεσι να γνωρίσω αϊτόν τόν Τίτλιμερ. Καλινύχτα!

Φουρισμένη, ή Λαίδη Γκρήμπ άνεβηκε στην κήμαρά της, έκανε το υπάνιο της και πλάγισσε. "Απάνω στη συγγυλή της είχε έσχάσει ο διαγγήθ στον άνδρα της τη διαφέρθη συνάντησι που είχε κάνει μέσα στο τραίνο.

Την έπομένη ή Λαίδη Γκρήμπ σηκώθηκε άργά. "Όταν κατέβηκε στον κήπο, πληροφρήθηκε ότι ο άνδρας της και ο Τίτλιμερ έβουαν τις τελευταίως προετοιμασίες τους.

"Ανήσχη, ή Λαίδη Γκρήμπ έστεισε στο λιβάδι, όπου το άερόστατο περιμενε φουρισμένο. Οι δυό άνδρες; είχαν ελχαν μη κώλας μέσα στο έλαρφό, κίεκοτά καλάθι του. Τέσσερες ύπηρτες συγκατοίταν με κήπο σ' σγωνιά προμύονατος το σύνθημα για να έλειθώσουν το άερόστατο.

Φαντάζετα κανείς την φρόση της Λαίδης, όταν άντελήρηθη ότι ο σίνετροφος του άνδρος της ήταν ο τρελλός του τρώνου. "Έκαλωσ, έτεγγ τωρα για να προλάθ το κωσο, να είδατοση τόν άνδρα της.

— Τσαόλς! φώναζε. Κατέβω άμεσα!... Αϊτός εινε ένας τρελλός!... Είλησε χέρις να με σείη από το παράθυρο του βαγονιού!... "Ασφαλώς θα σε πετάξη κάτω...

Και με λίγα λόγια ή Λαίδη διγγήθηκε το έπισόδιο του τρώνου. Λιάβολε, μονωμοίριος δ' Σέρ Τσαόλς. Αϊτό εινε σοφόρο, άλλα είνεργώς έχω το άλεξίπτ... "Ω, Θεέ μου, πρόσθεσε μ' άπόγνωσι. Σέχασα να το πάω.

"Ο Σέρ Τσαόλς έτοιμαζόταν να δηη από το καλάθι, όταν την ίδια στιγμή, ένα δυνατό φσημα άνεμου, απέσπαε από το χέρια τών ύπηρατων τού σγωνιά του άερόστατου, το άπιο σιγα-σινά άρχισε ν' άνεβαίνη. Είνεργώς ο Κούιτς κι' ένας άλλος ύπηρτής, ο Ρότζερος κρατούσαν στέρεά να δικά τους σγωνιά και έτσι το άερόστατο δεν ύπώθηκε παρά καμιά εικωσαριά πόδια από το έδαφος. "Ο άνεμος, το έπαρωσε πλάγως, παρασίνοντας τούς δυό δυστηχιμένους ύπηρτες, ενώ ο Λόρδος Γκρήμπ, γαν τωμένιος; και κορμασμένος απ' έξω από το καλάθι, σφολιάζε: —

— Κρατάτε στέρε, Κούιτς, Ρότζερος! Κρατάτε!... "Ένα έξωφρενικό κινήγητο άρχισε τότε. "Η Λαίδη Γκρήμπς έπλ κε-

—Βαστάτε!... ούρλιαζε ο σέρ Τσαόλς.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο Θεός στην αρχή θέλησε να πλάσει τη γυναίκα όμοια με τον Διάδολο. Όταν όμως την μισοτέλειωσε, μετανοήσε και την αποτέλειωσε άγριος ... Λέσσι ο γ κ

Ο Θεός δημιούργησε τις όμορφες γυναίκες, για να τον λατρεύουν οι άνθρωποι, λατρεύοντας αυτές ... Άλφ. Έσκιερφ

Η αγαθή γυναίκα είναι ένα πουλί δυσχερέτο, ένας αητός ... Καί η γυναίκα άπλωσε ένα πουλί ανησυχίας, ένας απορηγής αμαρίας, τον τον αντίκριζουμε σε κάθε μας βήμα... Ά γ. Γερφονερμος

Η γυναίκα είναι φαρμάκο αξιο μονάχα για Θεούς, όταν έννοιεται δεν το έχει μαγειρέψει ο...Διάδολος ... Σαίξπηρ

Δίκαια η Ίθάκη έγινε περίφημη στην Ιστορία. Γιατί μονάχα εκεί βρέθηκε μια πιστή γυναίκα, η Πηνελόπη, από τότε που έγινε ο κόρηος ός...σήμερα ... Κε Στάελ

Όλες ή εξηντάδες και όλα α σύλλογια α των άνδρων — κ' α πό μφοβής άκόμη—δέν άξζον δοο ένα τριερέφ γυναίκα α σπθρα... Βολταίρσ

Η γυναίκες αγαπούν τόσο την καλλιτεχνία, όσο και τις έπιστημες : Αγαπούν τη Βοτανική και τη Ζωολογία, κ' απόδειξη τα λουλούδια, τα περσά των καπέλων τους και τα γουναράκια τους ... Αγαπούν τη Ζωγραφική, κ' απόδειξη το μαγαζάκιον του αρτοποιου τους... Έκτισθόν τη Γεωμετρία, κ' απόδειξη τα σχήματα των φορημάτων τους... Τρελλάνονται για την Ορομετολογία, και γ' αυτό φορητόνται με ποικίλους λίδους... Άλφώτας

Η καρδιά τις γυναίκες είναι όπως το αργήριο κάμστον με το όποιο αϊκονήσασ ή Κιταάτρια Στήν έσπαράκ' των βρισκονται τα μωμομομοστά λουλούδια κ' α δροσερά καρπού και κάτω από αυτά κρημνιστο το ύπνοιο και φαρμακρο φίδι ... Άρσεν Ούσσου

Τιμάτε τις γυναίκες ... Μι σφάνια λουλούδια μιάς στροφον τον άχαρ κ' έπαιγο δρόμο της ζωής ... Είνε ή χαριτόβορες έτερες, ποί ανησυχόν ζσηρή πάντα τη φωνία των πό ενγυγκών αισθημάτων μας, μέσα στις καρδιές μας. Σίλλερ

Παρήγορος άγγελος ή γυναίκα. Δέν άρρίνη τον άρρωστο, ούτε αδ'ταν άκόμη τον άρρητο ή έλπιδα της θεραπειάς του... Γκουεργράτο

Άλλοίμονον έν ή γυναίκες, κατά τη Δεστέρα Παροισία, έμφανισθόν με την ίδια μορφή που είχαν ζωντανές, Άσφαλώς θα μιάς έμβάλλον σε ποηροδς πειρασμούς και μτρος στον Πανάγιστο άκόμη ... Άγιος Αδγναστίνος

Η γυναίκα είναι άγγελος όταν μιάς αγαπάει και δαίμονιας όταν μιάς άποστρέφεται. Η δέ άπιστις της είναι κάτι το θετικό, όταν άπιστεί ποδς...χάριν μας, και κάτι το σατανικό, όταν άπιστεί τις βάρος μας ... Άλφώτας

Η χάριτες μιάς γυναίκας δέν είναι έφημερες, όπως ή καλλονή. Αιτές άνενοούνται άκατάπαυτα και μετά παρθέλον έσοτο και τριάντα χρόνον σενγυγκής ζωής, μια τιμία γυναίκα μπορεί με τις χάριτες της να ενχαριστή τον σύγγό της όσο και κατά τους πρώτους μήνες του γάμου των... Ζάν-Ζάκ Ρουσσώ

Η έρωτική ποήσις των είκοσι χρόνων μας, είτε άπιστοδόξη είναι, είτε εύθημη, είτε ρομαντική, είτε μελαγχολική, πάντα της είναι...Νευτική ... Άμπέλ Έρμαν

Γυναίκα που σέβεται πραγματικά τον έαυτό της, μιά ποδ μονάχα γίνεται σενγυγκή και χήρα... Έκτός, βέβαια, αν εξαίρετικοί λόγοι την εξαναγκάζουν σε δεύτερο γάμο... Άλφ. Κάφ

Η χάρις σε μιά πομορφή γυναίκα είναι ή εξωτερικόντες της άρμονίας της ψυχής της. Μαρία ντ' Έσσειπάζ

Μιά φιλολογία μονάχα ένδιαφέρει τις γυναίκες : Η φιλολογία της...μόδας ... Μπουγκέν

Τα μάτια δέν καλοδοκούν στο μάζημα του τόπου, μιά πλειο μονά και πλειο καλά βλεπ' ή καρδιά τ' ανθρώπου Βικέντιος Κορνάρος

φιλής και έσπίσω της ό ύπρητα, ακολουθοσαν το άερόστατο. Ο Ρότζερς ξεφορμάε χωρίς να τολμά ν' άρρητο το σχοινο από τα χέρια του, ένό ο άρρωσισμένος Κοιμήτε, με το στόμα γεμάτο από γλυκοδή νερόχορτα, καθώς σενόταν τώρα μέσα στο βάλτο, ανυλογοζόταν ότι έντασε ή τελευταία του στιγμή...

Μόλις βγήκαν από τον βάλτο, συνέθη κάτι άρροστατο : Έκει που το άερόστατο προχωρούσε, χαμηλά πάντοτε, ο Σέρ Τσούρλες σπάλλωσε έσφρακιά σε μιά πελώρια βιανανδία, μάλέτρικε στους πενκοός της κλώνος και τέλος έβυνη μετέφορος, με το κεφάλι κάτω, κρημασμένος από το πικεταίο του, το οποίο είχε σκαλώσει σε κάποιο κλώνο. Το σφρακίλιο έξαλαφροισέο άνέθηκε απότομα και α' δυό ύπρητες κρημασέντας τα σχοινοά, σφρακίστραν χάμο, άπλωνο σ' ένα στρούνα από τσουνίδες. Έλευθερο έντελώς τόμα, το άερόστατο προχωροσε γρηγορα με τη φωνή του άνήμου.

Η Λαύδη Γερμητ και α' ύπρητα είχαν παρακοιούθησει από μακριά δία ή καύτη τη σπηρή. Λαζνιανισμένοι έφθασαν τρέχοντες, τη στιγμή που α Κοιμήτε άνεκέντονα την άξιμακρέπια του είχε σηκωθεί, στρογγυλόντας άπο νερά, σκαλισμένος από τη γλυκοδή λίαστη του βάλτου, με το πρόσωπο και τα χέρια ματωμένα και τριγμένα.

— Για το Θεό, Κοιμήτε, φρόνισ' ή Λαύδη Κοιμήτε. Σώσε το άρρεντικό σου γιατί σπάλλω στο δένδρο !

Ο παπός ύπρητης έντάξα τον κρητοζό να ολεσθή να φέρη μια μεγάλη σπαλά.

Στο μεταξύ το άερόστατο είχε χαθή πέρα μακριά.

— Πάει ο κ' άερόστατος ! μομομομομοσε ή Γέθισα, ή καμαροέρα. Δέν θα τον ξαναδοίθε πιά !

Η μικρή Τρέσσαε θυήρε άληθινή, γιατί ο Τύλιμπερ δέν ξαναφανερε πιά στο Σλάμ-Κόρτ. Όπως μωβέτρικε κατόπιν από τις έφημερες, ο παρθένος άρροσιστος κατέβη με άλεξέπιοτο μέσα σ' ένα ύπαθιο θεάτρο στο Στράτοφφ, τη γενίτερα πάλι του Σαίξπηρ, όπου παζόταν ή «Άμλετ». Άλλοιος άι ενόχταν από τον πλανήτη Άρη ός έποκέστης στη Γη. Φυσικά, α' άστυνομικαί τον παρθέλαβαν και τον πήγαν στο φρενοκομείο.

Τα συντήματα του άερόστατου βρήθηκαν άγρότερα στην έσοδο του λιμανιού του Άδονιασφ...

Όταν έφθασε ο κρητοζός με τη σπαλά, ή Κοιμήτε την στήλωσε στο δένδρο και προσεχτικά άνέβηκε.

—Μιλώδς, συμβόλοικε ο ποτος ύπρητης, μήν κοιμήθης για να μη πόνεσε. Άρρήθης στη φροντίδα μου, θα σάς ξεσκαλώσω και θα σάς φαρμάκω στον ώμο μου.

Με δαδιά σπαστή, α' παρτασμένα παρακοιούθησαν τις προσπάθειες του Κοιμήτε, κ' όταν τέλος α' δυό άνδρες βρήκαν ασφαλές στο στεροφ έδαφος, ο Λόρδος Κρημ ενχαριστήσε με δάκρυον τον Κοιμήτε. Κατόπιν έβλε στη γυναίκα του.

—Κόνην, σοδ χαρίζο το άλεξέπιοτο για την προσεχη φιλανθρωπική άγορά που θα γίνει στο Μάντοστρο. Μπασεις, αν θέλεις, να το δώδεις σε μιστό. Έμένα δέν μω ζωαίσε την πιά, γιατί παρταστικά όμιστικοί από την άεροστορία.

— Αιτή ή είδησις κ' ενχαριστή, Τούτλες, άπάντησε ή Λαύη Γερμητ γιατί άν δέν παρταστίσε έσο την άεροστορία, γρηγορα ή άργά θα σε παζατοίνα ενό !...

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Κατά την έποχή του παρκομομο πόλεμου, τόση έλλειψη τροφήμον παρκοισάστικη, στη Γερμανία, ίδιος, όποτε συνέθη και το έξής άλλόστο : Σε μιά στανιαία που έδοσε ή άρχητονη του δήμου στη Βυρτεμβέργη, το είσπτήριο ήταν ή έκαστο μάρα ή... δέκα αργά, ή... δυό δαδάς όπορτα !

Το πιο γάμο φίδι, είναι ο κροταλίας : Η... κυρία κροταλίας γεννά ός έκαστο αργά μονομιάς, τα όποια αϊκούς βράχον — δίχως ούτε διπτερολέπτον κλώσισμα — ισάκισμωμο μωροδς κροταλίας !

Όταν τέλειωσε ο παρκομομο πόλεμος, πόλεμος, στις Ήνωμένες Πολιτείες της Άμερικής είχαν δημιουργηθή — φύσιμονα με την έσπομη στατιστική του έτομογισιον — είκοσι χιλιάδες κανονόρια παρκομομομομομομομομο...

Στην Ουαλλία — τη γνωστή επαρχία της Άγγλίας — ύπόκειτο το έξής περίομο έθμομο : Μόλις γεννηθόν τα μωροά παιδάκια, τους χαρίζε ή μαμή το αϊτό με ένα ζωάκι, για να γίνον ξέντα και ζσηρά ! Άγνωστο ποδ προήλθε το έθμομο αϊτό.

Ο Μπέλιαν, ένας κανονόμομος σχολής και ιδέων Γερμανό-μωροδς, λέγει τα έξής : «Μη στενοχωρηστε ποτ'... Κι' αν δέν μωροθίτε να κάνετε άλλωώς, μήν κρηταίτε πολιν κρηρο στην ψυχή σας, τη υπενομορία !... Η λήπες και ή στενοχωροδς προξενούν την ίδια φθορία των άνθρώπων όργανισμο, την όποια προξενούν και ή πιο σοβαρές άρροσισεις...

Με τη διαφορά, ότι ή ενέργεια της στενοχωροδς είναι κοιά βραδεία και γ' αϊτό άνετα άμωσος άντιλήπτη !

